

Un cop de sort

Un relat de: [JOSEFINA](#)

Trobar una persona especial entre els milions de persones que viuen en aquest món, és realment un cop de sort.

Un cop de sort, que no tots tenim a l'abast.

Tenir a l'abast a la persona especial que no sabíem ni que existia, és realment un cop de sort.

Un cop de sort, que molts voldrien aconseguir, però no es pot comprar amb diners, per sort.

Per sort, cal que la trobis sense buscar-la, perquè precisament aquí està la gràcia.

Sí, la gràcia de trobar-te amb aquesta persona especial i deixar-la incorporada a la teva vida, com si fos un regal.

Com si fos un regal que et cau per sorpresa, sense que sigui el teu sant o el teu aniversari.

El teu aniversari pot ser un moment per compartir amb aquesta persona especial, si tens la sort de tenir-la a prop.

Tenir-la aprop en tots el moments de la teva vida, importants o no, és el desig que gairebé mai es fa realitat.

La realitat és que la majoria es passa la vida buscant aquesta persona especial, i sense trobar-la.

Sense trobar-la, malgrat que moltes vegades la té al costat, però no se n'adona.

No se n'adona del que és evident cegat per les mateixes ganes de descobrir-la.

Jo no vull que em passi com a tants altres ... per això vaig per la vida preguntant : ets tú la meva persona especial?